

Ποιος να είναι αυτός που περπατάει πάνω στην λίμνη;

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Μια ημέρα, ο ηγούμενος έστειλε τον πατέρα Ζωσιμά [αργότερα ως μεγαλόσχημος έλαβε το όνομα Ζαχαρίας] να δη τον πατέρα Αγάθωνα, που ήταν μακριά στο ησυχαστήριό του. Ο πατήρ Ζωσιμάς πήγε από τον πιο σύντομο δρόμο, περπατώντας επάνω στην λίμνη. Ήδη το νερό της λίμνης δεν φαινόταν και υπήρχαν μόνο χιόνια και πάγοι στις όχθες.

Ο σάρετς Ζαχαρίας (1850-1936).

Ο πατήρ Ζωσιμάς σταυροκοπήθηκε και ξεκίνησε παίρνοντας στο χέρι του ένα πολύ μακρύ μαστούνι. Στις όχθες δεν βρήκε καμιά δυσκολία και βάδιζε κανονικά, αλλά μόλις πήγε ακόμη λίγο πιο μακριά, το μαστούνι βυθίστηκε προς τα κάτω και ο πατήρ Ζωσιμάς βρέθηκε μέσα στα νερά. Εκεί είχε παραπάνω από πενήντα πόντους βάθος. Ο πατήρ Ζωσιμάς τράβηξε έξω το μαστούνι του και με πίστη και θάρρος άρχισε να περπατάει επάνω στο νερό. Το έκανε σαν μια πράξη μετανοίας, λέγοντας και μια προσευχή και κρατώντας τα ιερά αντικείμενα τα οποία έφερε μαζί του. Από το μοναστηριακό συγκρότημα όμως, στην όχθη, ένας διάκος του ησυχαστηρίου τον κοίταξε με μεγάλη έκπληξη. «Ποιος να είναι αυτός που περπατάει επάνω στην λίμνη»; είπε.

Αναγνωρίζοντας τον πατέρα Ζωσιμά, ο διάκος φώναξε:

- Πάτερ Ζωσιμά, τι είναι αυτό; Άρχισες να κάνης θαύματα;

- Συγχώρα με, πάτερ. Νόμισα πως το νερό ήταν παγωμένο και στην αρχή περπατούσα επάνω στον πάγο, αλλά πιο πέρα ο πάγος είχε λειώσει. Βάδισα όμως επάνω στο νερό σαν μια πράξη μετανοίας, έχοντας μαζί μου τις εικόνες των άγιων Ζωσιμά και Σαββατίου και ένα πρόσφορο της Παναγίας και γι' αυτό ο Κύριος με βάσταξε.

- Ποιος θα το πίστευε, έλεγε ο πατήρ Ζωσιμάς, διηγούμενος το περιστατικό αυτό που βάδισε επάνω στα νερά. "Αλλά ως ιερέυς που είμαι, σας λέω την αλήθεια, πως όταν βγήκα έξω στην απέναντη όχθη, ήμουν στεγνός και ούτε τα παπούτσια μου δεν είχαν βραχή».

Από το βιβλίο ο «Στάρετς Ζαχαρίας, Μια οσιακή μορφή της Σοβιετικής Ρωσίας», έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου Ευαγγελισμού Θεοτόκου, Ορμύλια Χαλκιδικής.